

Scénář k rozhlasové reportáži – Eliška Kouřilová

Pamětník: 00:00:19:19-00:00:30:00 11s

Jmenuji se Eliška Kouřilová. Narodila jsem se druhého ledna 1937 ve Křtinách.

Vstup 1- Tomáš Fránek

Eliška Kouřilová začala chodit do školy roku 1943. Po necelých dvou letech musela ale docházku přerušit. Důvodem byly nálety spojenců na německou továrnu poblíž Křtin.

Pamětník: 00:00:48:11-00:01:01:09 13s

No to si pamatuju, jak jsem začala chodit do školy, to mně bylo šest roků. Škola byla ve Křtinách, takže jsme nemuseli nikam do sousedních obcí chodit.

00:02:32:20-00:02:39:19 7s

Tady několik domů vyhořelo a nejvíc byl poškozenej kostel.

00:03:56:01-00:4:43:0847s

No tak my jsme teda odešli na faru. Tam pod celým tím domem, jak je velká ta fara, tam je sklep velkej. No a tam jsme byli a tam jako jsme byli schovaní, no a jako děcka pořád jsme se dívali ven, pořád jsme chtěli běhat. No a to víš, že to naši nedovolili, protože nevěděli, kdy se zase něco takovýho bude zase opakovat. No a tak tam jsme se slavně dočkali konce té války. No a potom už jsme byli tady. Bylo to všechno takový rozbitý, takový poničený jako po válce. No, ale spravilo se to.

Vstup 2- Tomáš Fránek

Po válce se žilo bíděně. A vidinu na lepší zítřky pak v roce 1948 rozmetalo svým nástupem k moci KSČ. Eliška Kouřilová mezitím ukončila studium a začala pracovat v ČSAD.

V roce 1955 se vdala.

Postupně se jí narodily dvě dcery, Jana a Olga.

O několik let později se zúčastnila podnikového zájezdu do východního Německa a byla i v Sovětském svazu.

Pamětník: 00:55:38:11-00:55:46:08 8s

Až v Alma-alty v Kazachstánu. A na hoře Kok-Tube.

00:56:31:19-00:56:46:21 15s

Ale my jsme byli in-turist, takže my jsme měli, já nemůžu říct slova, děcka, všeko, všeko a taková bavlna, jak jsme měli oblečenou, ty bylo bílí jako sníh.

Vstup 3- Tomáš Fránek

Jenomže první dceři Janě se v roce 1978 podařilo emigrovat do Rakouska.

Pamětník:

00:18:21:13-00:18:26:22 5s

Tak ta to můžu říct, utekla do Vídně.

00:20:40:02-00:21:12:05 32s

No to víš, že jme to oplakali a dívali se na mě... No nebylo to příjemný. No a kor, když jsem musela do Bohunic tam vykládat báje. No tak, co jsem jim mohla říct. No a to víš, jak to vidíš teď, oni tam tři na tebe hartusí, no a to už se bojíš jen projít tou bránou dovnitř. To ti pomalu vedou za ruku, no a já nevím, kam bych šla. Já říkám: „, Já trefím zpátky. “ „, Ne, my pudem s váma!“

Vstup 4- Tomáš Fránek

Roku 1989 se konečně otevřely hranice a paní Eliška mohla častěji cestovat nejen za dcerou, ale i po Evropě.

Pamětník: 00:46:31:15-00:55:38:11

Na Kanárech, na Kypru, moc líbilo. Moc. To teplo hlavně. A to mně hrozně schází.

00:47:10:04-00:47:14:17

Co bych chtěla navštívit? Ameriku!

Vstup 5- Tomáš Fránek

A co byste přála mladým lidem?

Pamětník: 01:09:43:22-01:09:53:12

Všem hodně zdraví, aby pěkně si žili a mohli se podívat všude.